

Buletin legislativ

Februarie 2011

Dreptul concurenței	1
Dreptul protecției consumatorului	3
Exercitarea profesiei de avocat	7
Tarife notariale	7
Drept imobiliar	8
Regimul materiilor explosive	11
Telecomunicații	12

Februarie 2011

Buletin legislativ

Dreptul concurenței

Denumirea actului normativ	Ordinul Consiliului Concurenței nr. 40/2011 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind condițiile, termenele și procedura de urmat pentru adoptarea de măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 47 din Legea concurenței nr. 21/1996 („ Instrucțiunile ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91/04.02.2011
Intrare în vigoare	4 februarie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea concurenței nr. 21/1996 („ Legea concurenței ”);
Dispoziții principale	<p>Instrucțiunile au drept scop detalierea procedurii prevăzute de art. 47 din Legea concurenței privind aplicarea de către autoritate de măsuri interimare până la finalizarea procedurilor întreprinse (e.g. investigații privind acorduri între întreprinderi, abuz de poziție dominantă, precum și în anumite cazuri de concentrări economice).</p> <p>Consiliul Concurenței poate dispune aplicarea de măsuri interimare dacă sunt îndeplinite următoarele <u>condiții cumulative</u>: (i) constatarea, la o primă evaluare, a existenței unor fapte de natură anticoncurențială prohibite expres de Legea concurenței și care trebuie eliminate fără întârziere; și (ii) urgența determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței.</p> <p>Măsurile interimare ce pot fi luate de autoritatea de concurență (i) trebuie să fie <u>proporționale</u> faptei suspectate și scopului urmărit prin adoptarea acesteia; (ii) au caracter <u>provizoriu</u>; și (iii) de <u>conservare</u>, ținând către menținerea situației existente anterior manifestării faptelor de natură anticoncurențială. Acestea pot consta, spre exemplu, în asigurarea accesului la o facilitate esențială sau încetarea practicării unor prețuri de ruinare.</p> <p>În ceea ce privește <u>procedura aplicabilă</u>, în cazul în care Consiliul Concurenței apreciază că în speță se impune aplicarea de măsuri interimare, va informa părțile implicate asupra analizei preliminare a autorității.</p> <p>Părțile au la dispoziție un termen de 15 zile pentru a prezenta în scris observațiile</p>

asupra intenției autorității. Termenul curge de la data comunicării. De asemenea, acestea pot solicita în mod expres prezentarea punctului de vedere în fața Plenului Consiliului Concurenței, în cadrul unor audieri. Conform Instrucțiunilor, netransmiterea punctului de vedere scris și/sau nesolicitarea privind ascultarea argumentelor în Plenul Consiliului Concurenței nu constituie impediment pentru continuarea procedurii.

Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată în contencios administrativ la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicare.

Nerespectarea deciziei privind impunerea de măsuri interimare atrage sancțiunea amenzii de la 0,5% la 10% din cifra de afaceri totală realizată în anul financiar anterior sancționării. De asemenea, autoritatea poate obliga părțile la plata unor amenzi cominatorii în sumă de până la 5% din cifra de afaceri zilnică medie din anul financiar anterior sancționării.

Autor

andreea.oprisan@tuca.ro

Dreptul protecției consumatorului

Denumirea actului normativ

Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuiu sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb („O.U.G. nr. 14/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134/22.02.2011

Intrare în vigoare

23 februarie 2011

Legături cu alte acte normative

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția

Legături cu legislația Uniunii Europene	consumatorilor, cu modificările ulterioare. Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 33 din 3 februarie 2009 („ Directiva 2008/122/CE ”).
Dispoziții principale	Dispozițiile O.U.G. nr. 14/2011 se aplică următoarelor tranzacții dintre consumatori și comercianți, dar numai celor ce se vor încheia după intrarea în vigoare a ordonanței: <ul style="list-style-type: none">• Contract privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare (având o durată mai mare de un an);• Contract pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță (în principal, reduceri și alte avantaje privind cazarea, cu sau fără excluderea transportului ori a altor servicii);• Contract de revânzare (contractul în temeiul căruia un comerciant acordă asistență, cu titlu oneros, unui consumator pentru vânzarea sau cumpărarea drepturilor enumerate mai sus la lit. a) și b));• Contract de schimb (contractul în temeiul căruia un consumator participă, cu titlu oneros, la un sistem de schimb care îi permite accesul la spații de cazare peste noapte ori la alte servicii, în schimbul acordării accesului temporar altor persoane la avantajele ce decurg din contractul consumatorului respectiv privind dreptul de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare). Comercianții pot desfășura tranzacțiile reglementate prin prezenta O.U.G. nr. 14/2011 în baza licenței de turism emise în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism. O.U.G. nr. 14/2011 conține prevederi de protecție a consumatorului, constând în prealabila și corecta informare a consumatorului, forma și conținutul contractului încheiat între consumator și comerciant, dreptul de retragere a consumatorului din contract și interzicerea plăților în avans sau constituirea de garanții în cazul

încheierii unuia din contractele mai sus enumerate, prevederi ce trebuie respectate sub sancțiunea răspunderii contravenționale.

Consumatorul trebuie informat atât în cadrul formelor de publicitate, cât și prealabil încheierii contractului, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de încheierea contractului sau acceptarea ofertei de către consumator.

Pentru fiecare tip de contract în parte, trebuie să se aducă la cunoștința consumatorului anumite informații, comerciantul trebuind să completeze un formular standard de informații, în modelele prevăzute în Anexele O.U.G. nr. 14/2011, cu informații suficiente și precise, astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul și pentru a permite consumatorului să ia o decizie în deplină cunoștință de cauză.

Contractul trebuie încheiat în forma scrisă și în limba română și, la alegerea consumatorului cetățean străin sau nerezident, într-una din limbile oficiale ale Uniunii Europene, în limba sau în una din limbile statului membru pe teritoriul căruia își are reședința ori al cărui cetățean este. De asemenea, în conținutul contractului trebuie incluse clauzele expres prevăzute de lege (informații, data și locul încheierii, modalități de notificare etc.). La momentul încheierii contractului, consumatorul primește cel puțin un exemplar al acestuia.

Înainte de încheierea contractului, comerciantul atrage atenția consumatorului într-o manieră explicită asupra: existenței dreptului de retragere din contract, duratei de timp în care acesta își poate exercita dreptul de retragere și a interzicerii plăților în avans în această perioadă.

Consumatorul are dreptul de a se retrage din contractele mai sus enumerate în termen de 14 zile calendaristice, fără invocarea niciunui motiv. Termenul de 14 zile curge în mod diferit de la data încheierii contractului, de la data intrării în posesie a acestuia (dacă acest moment este anterior), data primirii formularului standard privind dreptul de retragere, data primirii informațiilor din formularul standard. Retragerea din contract trebuie notificată în scris comerciantului înainte de expirarea termenului de retragere din contract, prin mijloace ce asigură confirmarea transmiterii acesteia. Dreptul de retragere produce efecte de la data expedierii notificării.

Sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea oricăror sume din conturi, recunoașterea explicită a sumelor datorate, precum și orice alte plăți sau contraprestații efectuate de consumator către comerciant ori către orice terț înainte să-și producă efectele contractul de revânzare ori înainte de expirarea

termenului de retragere, în cazul celorlalte contracte.

În ceea ce privește contractele pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, plata se efectuează conform unui calendar fix de plăți, orice altă plată fiind interzisă, și în urma primirii din partea comerciantului a unei notificări cu cel puțin 14 zile calendaristice înainte de data scadenței. Consumatorul are dreptul de a înceta contractul, fără penalizări, oricând după plata celei de a doua rată din calendarul fix de plăți, prin notificarea comerciantului în termen de 14 zile calendaristice de la primirea solicitării de plată aferente fiecărei rate. Acest drept nu afectează dreptul consumatorului de a înceta contractul în temeiul prevederilor dreptului comun.

În cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere din contractele enumerate mai sus la literele a) și b) de mai sus, orice contract de schimb care depinde de acesta sau orice alt contract accesoriu încetează în mod automat, fără niciun fel de cost pentru consumator. Mai mult, în cazul retragerii din orice contract prevăzut de O.U.G. nr. 14/2011, în care prețul este acoperit în întregime sau parțial de un credit acordat consumatorului de către comerciant ori de către un terț, pe baza unui contract încheiat între acel terț și comerciant, contractul de credit încetează fără niciun fel de cost pentru consumator.

Atunci când legislația aplicabilă contractului este legislația unui stat membru, consumatorul nu poate renunța la drepturile sale care îi sunt conferite prin legislația națională a respectivului stat membru care transpune prevederile Directivei 2008/122/CE.

Protecția consumatorilor în această materie se păstrează chiar dacă legea aplicabilă contractului este cea a unui stat-terț atât în cazul în care oricare dintre bunurile imobile în cauză este situat pe teritoriul unui stat membru, cât și pentru contractele care nu sunt legate în mod direct de bunuri imobile, în cazul în care comerciantul își desfășoară activitățile comerciale sau profesionale într-un stat membru ori, prin orice mijloace, își direcționează aceste activități către un stat membru, iar contractul face parte din sfera de aplicare a acestor activități.

Acte normative abrogate

Legea nr. 282/2004 privind protecția dobânditorilor cu privire la unele aspecte ale contractelor purtând asupra dobândirii unui drept de utilizare pe durată limitată a unor bunuri imobiliare

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Exercitarea profesiei de avocat

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2011 privind abrogarea alin. (8) al art. 39 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat („O.U.G. nr. 10/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113/14.02.2011
Intrare în vigoare	14 februarie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat
Dispoziții principale	<p>O.U.G. nr. 10/2011 abrogă alin. (8) al art. 39 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, care prevedea că avocatul nu răspunde penal pentru recomandările și opiniile profesionale pe care le comunică clientului său și nici pentru actele juridice pe care le propune clientului său, urmate de săvârșirea de către client a unei fapte prevăzute de legea penală (cu excepția unor infracțiuni de gravitate deosebită).</p> <p>Prevederea legală abrogată avea un caracter singular în legislația română, instituind o cauză de nepedepsire cu privire la o anumită categorie de subiecți activi calificați - participanți în calitate de instigatori sau complici la săvârșirea de către client a unei fapte prevăzute de legea penală, circumstanțiată la exercitarea unei profesii liberale, cu impact semnificativ în activitatea judiciară.</p> <p>În expunerea de motive la O.U.G. nr. 10/2011 se arată că menținerea acestei cauze de nepedepsire ar fi fost de natură să aducă prejudicii înseși exercitării profesiei de avocat, punând la îndoială probitatea membrilor profesiei, care sunt, în egală măsură, vectori în procesul de stabilire a circumstanțelor cauzei și dezlegării pricinii.</p>

Autor

cristian.radu@tuca.ro

Tarife notariale

Denumirea actului normativ	Ordin al ministrului justiției nr. 46/2011 pentru aprobarea Normelor privind tarifele de onorarii pentru serviciile prestate de notarii publici („ Ordinul nr. 46/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133/22.02.2011
Intrare în vigoare	22 februarie 2011
Dispoziții principale	Onorariile notariale se împart în doua categorii: cele stabilite în sume determinate și onorariile graduale - pe tranșe și în cote procentuale - în raport cu valoarea determinată sau determinabilă a obiectului actului. Onorariile graduale se

stabilesc pentru procedura succesorală și acte autentice. Anexele 1 și 2 din Ordinul nr. 46/2011 enumeră actele și procedurile notariale pentru care onorariile sunt stabilite în sumă determinată, respectiv în mod gradual.

Ordinul nr. 46/2011 stabilește o serie de situații în care se aplică scutiri sau reduceri ale onorariilor notariale. În acest sens, trebuie subliniat faptul că, spre deosebire de reglementarea anterioară, nu se mai aplică

reducerea de până la 15% la onorariile aferente actelor notariale redactate de către avocați. În baza Ordinului nr. 46/2011 se aplică o reducere de maximum 15% din onorariul pentru autentificarea actelor în care avocații sau consilierii juridici au calitatea de dobânditori ai drepturilor și, implicit, obligația de plată a onorariului, precum și la succesiuni, dacă aceștia au calitatea de moștenitori.

Acte normative abrogate

Ordinul ministrului justiției nr. 943/2005 privind aprobarea Normelor cu privire la tarifele de onorarii ale notarilor publici

Autor

cristian.radu@tuca.ro

Drept imobiliar

Denumirea actului normativ

Ordonanță de urgență nr. 7/2011 din 02.02.2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul („O.U.G. nr. 7/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111/11.02.2011

Intrare în vigoare

11 februarie 2011

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul („Legea nr. 350/2001”)

Dispoziții principale

O.U.G. nr. 7/2001 aduce o serie de modificări Legii nr. 350/2001 prin care se urmărește corelarea deficiențelor din domeniul urbanismului prin măsuri care să vizeze limitarea derogărilor de la Planul Urbanistic General („PUG”) și limitarea utilizării abuzive a terenurilor.

Una dintre cele mai importante modificări aduse de O.U.G. nr. 7/2011 constă în reducerea posibilităților privind modificarea documentațiilor de urbanism aprobate. Astfel, potrivit O.U.G. nr. 7/2011, inițiativa elaborării documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism aparține exclusiv autorităților administrației publice, cu excepția planurilor urbanistice zonale („PUZ”) și a planurilor urbanistice de detaliu („PUD”) care pot fi inițiate și de către persoane fizice și juridice interesate, doar în cazul extinderii intravilanului pentru suprafețe

mari și pentru anumite tipuri de zone, ce generează dezvoltare și locuri de muncă: parcuri industriale, parcuri comerciale, parcuri tehnologice, noi cartiere rezidențiale, infrastructură de transport. Astfel, în cazul în care prin cererea pentru emiterea certificatului de urbanism se solicită o modificare a prevederilor documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă sau dacă condițiile specifice ale amplasamentului ori natura obiectivelor de investiții o impun, autoritatea publică locală are dreptul ca, prin certificatul de urbanism să condiționeze autorizarea investiției de elaborarea unui plan urbanistic zonal, prin grija investitorului privat, în condițiile legii, și de aprobarea acestuia de către autoritatea publică locală, numai în situația extinderii intravilanului localității cu cel puțin 10.000 m² pentru funcțiuni de locuire sau cu cel puțin 5.000 m² pentru funcțiuni de servicii sau producție (parcuri industriale).

În acest caz, inițierea PUZ-ului se poate realiza doar după obținerea unui aviz de oportunitate, întocmit de arhitectul-șef și aprobat, după caz conform competenței, de președintele consiliului județean, cu avizul prealabil al primarului localității, de primarul localității, respectiv primarul general al Municipiului București.

Întrucât, potrivit reglementărilor legale, PUG-ul, principalul instrument de planificare operațională, este actualizat la cel mult 10 ani, O.U.G. nr. 7/2011 stabilește faptul că, în baza referatului de specialitate al arhitectului șef, primarul este obligat a declanșa procedura de achiziție a serviciilor de actualizare a PUG-ului și de prelungire a termenului de valabilitate a PUG-ului în vigoare, cu cel puțin 18 luni înaintea datei de depășire a termenului de valabilitate al PUG-ului.

Totodată, O.U.G. nr. 7/2011 dă dreptul Consiliilor Locale/Consiliului General al Municipiului București de a prelungi, prin hotărâre, termenul de valabilitate al PUG-ului până la intrarea în vigoare a noului PUG, dar fără a depăși doi ani de la data depășirii termenului de valabilitate.

Pentru comune sau orașele sub 10.000 de locuitori, în situația în care de la aprobarea PUG-ului nu au intervenit schimbări în dezvoltarea unității administrativ-teritoriale care să justifice actualizarea acestuia, cu minimum 18 luni înaintea datei de expirare a valabilității acestuia, primarul va demara procedura de prelungire a valabilității prin hotărâre a consiliului local, cu avizul prealabil al arhitectului-șef al județului, obținut în baza analizei informațiilor statistice disponibile privind dinamica economică, socială și teritorială, precum și strategiilor și programelor de dezvoltare de la nivel județean și/sau național aprobate. În situația obținerii avizului favorabil, primarul va propune consiliului local

prelungirea valabilității PUG-ului pentru o perioadă de maximum 3 ani de la data expirării acestuia. În caz contrar, primarul propune consiliului local demararea procedurii de achiziție a serviciilor de actualizare a documentației de urbanism.

Prin PUZ se stabilesc reglementări cu privire la regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului („CUT”), procentul de ocupare a terenului („POT”), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei, caracteristicile arhitecturale ale clădirilor, materialele admise.

PUD-ul are exclusiv caracter de reglementare specifică, pentru o parcelă în relație cu parcelele învecinate. Acesta nu poate modifica planurile de nivel superior, ci doar detalia modul specific de construire în raport cu funcționarea zonei și cu identitatea arhitecturală a acesteia.

Documentațiile de amenajare a teritoriului sau de urbanism, elaborate conform legislației în vigoare, care au avizele și acordurile prevăzute de lege și solicitate prin certificatul de urbanism se promovează de către primar, în vederea aprobării prin hotărâre a consiliului local/general, pe baza referatului de specialitate al arhitectului-șef, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării documentației la registratura primăriei.

În termen de maximum 30 de zile de la finalizarea dezbaterii publice și de la înaintarea expunerii de motive elaborate de primar/președintele consiliului județean și a raportului de specialitate elaborat de către arhitectul-șef, consiliul județean sau local are obligația să emită o hotărâre prin care aprobă sau respinge documentația de amenajare a teritoriului sau urbanism.

Începând cu data de 1 ianuarie 2012, nu vor mai putea fi inițiate și aprobate documentații de urbanism care au ca scop intrarea în legalitate a unor construcții edificate fără autorizație de construire sau care nu respectă prevederile autorizației de construire. Anularea hotărârilor de aprobare a documentațiilor de urbanism emise cu încălcarea prevederilor legale va fi ceruta, în condițiile legii, de prefect, în urma controlului de legalitate sau la sesizarea inspectorului general al Inspectoratului de Stat în Construcții, a arhitectului-șef al județului sau a autorităților centrale de specialitate, în termenele prevăzute de lege.

Autor

oana.mina@tuca.ro

Regimul materiilor explozive

Denumirea actului normativ	Ordonanță de Urgență Nr. 9/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive („O.U.G. nr. 14/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107/10.02.2011
Intrare în vigoare	10 februarie 2011
Legături cu alte acte normative	Modificarea Legii nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive („Legea nr. 126/1995”)
Legături cu legislația Uniunii Europene	Armonizarea legislației naționale sectoriale cu cerințele Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne
Dispoziții principale	<p>O.U.G nr. 9/2011 aduce modificări în domeniul autorizării artificierilor și pirotehnicienilor și prestarea liberă a acestor servicii specifice cu explozivi de uz civil și articole pirotehnice în cadrul pieței interne.</p> <p>Cerințele esențiale de introducere pe piață a explozivilor de uz civil sunt reglementate de legislație europeană, precum:</p> <ul style="list-style-type: none">• Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice;• Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor. <p>Reglementarea principală a ordonanței constă în faptul că persoanele fizice nu au dreptul să dețină, să utilizeze, să transporte, să depoziteze, să experimenteze ori să mănuiască explozivi de uz civil sau articole pirotehnice dacă nu fac dovada calității de artificier, respectiv de pirotehnician autorizat și nu reprezintă o persoană juridică autorizată și înregistrată conform prevederilor legale. Condițiile și cerințele pentru autorizarea calității de artificier și de pirotehnician se stabilesc prin normele tehnice privind deținerea, prepararea, experimentarea, distrugerea, transportul, depozitarea, mânăuirea și folosirea materiilor explozive utilizate în orice alte operațiuni specifice în activitățile deținătorilor, precum și autorizarea artificierilor și a pirotehniștilor, aprobate prin hotărâre a Guvernului.</p> <p>Se interzic confecționarea, deținerea, comercializarea, importul, folosirea sau</p>

orice altă operațiune cu materii explozive de către persoanele fizice sau juridice neautorizate. Mai mult, persoanele autorizate au obligația ca să respecte reglementările tehnice și instrucțiunile producătorului în cazul efectuării uneia dintre operațiunile de mai sus. Spațiile de comercializare a articolelor pirotehnice se vor amenaja în afara imobilelor cu destinația de locuit. Comercializarea materiilor explozive se face numai după înscrierea acestora în registrul de evidență strictă a intrării, ieșirii și consumurilor de materii explozive.

În ceea ce privește folosirea articolelor pirotehnice de divertisment, se impun anumite condiții în vederea protejării persoanelor, bunurilor materiale, animalelor și a mediului. Se interzice folosirea articolelor pirotehnice în următoarele situații:

- Între orele 24,00 și 6,00, cu excepția perioadelor autorizate, precum și a evenimentelor de interes local, național sau internațional, în baza aprobării autorităților locale;
- La o distanță mai mică de 50 m de construcțiile de locuințe cu până la 4 niveluri și la mai puțin de 100 m față de cele cu peste 4 niveluri;
- La o distanță mai mică de 500 m de instalațiile electrice de înaltă tensiune, de locurile de depozitare și livrare a combustibililor lichizi sau solizi, de instalațiile de gaze;
- La o distanță mai mică decât cea prevăzută de reglementările în vigoare pentru obiectivele chimice și petrochimice ori pentru alte obiective care prezintă pericol de incendiu sau explozie;
- În locurile în care există riscul producerii de alunecări de teren, avalanșe sau căderi de pietre;
- Pe drumurile publice deschise circulației rutiere, pe aleile pietonale și în spații deschise cu aglomerări de persoane;
- La o distanță mai mică de 500 m de păduri.

Organizarea de jocuri cu articole pirotehnice de divertisment din categoriile 3 și 4 este permisă numai în condițiile în care există acordul primăriei, al inspectoratului pentru situații de urgență județean sau, după caz, al municipiului București și avizul inspectoratului județean de poliție, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, pe a cărui rază se execută jocurile respective.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Telecomunicații

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2011 privind unele măsuri pentru modificarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice („ O.U.G. nr. 19/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146/28.03.2011
Intrare în vigoare	28 februarie 2011
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010 („O.U.G. nr. 22/2009”);• Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare („O.U.G. nr. 79/2002”);• Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare („Legea audiovizualului nr. 504/2002”).
Legături cu legislația Uniunii Europene	Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice („ Directiva 2002/21/CE ”)
Dispoziții principale	<p>O.U.G. nr. 19/2011 modifică și completează, în regim de urgență, legislația națională în domeniul telecomunicațiilor cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că în cursul lunii noiembrie 2010, Comisia Europeană a adresat o cerere oficială României, care îmbracă forma avizului motivat din cadrul procedurii de <i>infringement</i>, prin care îi solicită să se conformeze prevederilor Directivei 2002/21/CE în termen de două luni, în caz contrar urmând să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene.</p> <p>Principalele prevederi ale O.U.G. nr. 19/2011 vizează următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">• Modificări aduse O.U.G. nr. 79/2002 <p>Conform O.U.G. nr. 19/2011, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații („ANCOM”) adoptă Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, prin decizie a președintelui, cu avizul Comisiei Interdepartamentale de Radiocomunicații, pentru atribuirile cuprinzând benzi de frecvențe radio cu utilizare guvernamentală sau aflate în partaj guvernamental/negvernamental, în locul Ministerului Comunicațiilor și</p>

Tehnologiei Informației.

Atribuția de interzicere pe o perioadă limitată utilizarea totală sau parțială a unei benzi de frecvență ori anumite frecvențe este a ANCOM, în locul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

La propunerea ANCOM și inițiată de către Secretariatul General al Guvernului pentru a stabili modul de compensare a costurilor ocazionate de schimbarea destinației sau reorganizarea utilizării unor benzi de frecvențe radio.

De asemenea, se înlocuiește Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației cu ANCOM în ceea ce privește administrarea și coordonarea gestionării spectrului de frecvențe radio, unde este asistată de Comisia Interdepartamentală de Radiocomunicații, care acum are scop consultativ, fără personalitate juridică.

Prin modificare, în cazul frecvențelor radio necesare pentru nevoile proprii ale instituțiilor din cadrul Sistemului național de apărare se face direct pe baza atribuirii efectuate prin Tabelul Național de atribuire a benzilor de frecvențe radio.

Prin O.U.G. nr. 19/2011 se introduce reglementarea privind stabilirea cuantumului pentru acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio se face la propunerea ANCOM și inițiată de Secretariatul General al Guvernului. Tot la propunerea și inițiate de organele expuse mai sus are loc procedura de selecție aplicată pentru acordarea dreptului de utilizare a spectrului radio prin hotărâre de Guvern, iar reglementarea detaliată a modului de desfășurare a procedurilor de selecție competitivă sau comparativă se adoptă prin decizie a președintelui ANCOM.

- Modificări aduse O.U.G. nr. 22/2009

Prin modificările aduse de către O.U.G. nr. 19/2011, ANCOM poate iniția propuneri de acte normative pentru modificare și completarea cadrului legislativ privind exercitarea unor funcții și atribuții de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații.

Conform modificărilor aduse prin O.U.G. nr. 19/2011, înainte de adoptarea PNN, ANCOM are obligația doar de a informa MCSI în legătură cu modificările aduse la PNN. De asemenea, ANCOM adoptă TNABF și orice modificări și/sau completări ale acestuia; acordă licențele de utilizare a frecvențelor radio pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice care utilizează spectrul radio, precum și

licențele de emisie și stabilește și încasează tariful de utilizare a spectrului; dar acum ANCOM nu mai acordă avize tehnice.

- Modificări aduse Legii audiovizualului nr. 504/2002

Astfel, în vederea stabilirii strategiei în domeniul utilizării frecvențelor radio, a Planului național de frecvențe radio atribuite serviciilor media audiovizuale și pentru analizarea problemelor legate de utilizarea spectrului radio destinat serviciilor media audiovizuale, precum și a celor privind noile dezvoltări tehnologice cu impact asupra serviciilor media audiovizuale, se instituie o comisie mixtă consultativă, compusă din 3 membri propuși de Consiliu, 3 membri propuși de ANCOM și un membru propus de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, cu rol de observator.

Modul de desfășurare a procedurilor și condițiile de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, precum și cuantumul taxei de licență se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, iar conform modificărilor aduse, hotărârea este inițiată de către Secretariatul General al Guvernului, numai la propunerea ANCOM.

Conform O.U.G. nr. 19/2011, licența de emisie se poate revoca sau suspenda, după caz, de ANCOM, prin decizie a președintelui, spre deosebire de reglementarea veche, unde licența de emisie putea fi doar retrasă. La fel și în cazul licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru.

Prin modificările legislative aduse, utilizarea stațiilor de emisie de radiodifuziune sonoră terestră și televiziune terestră aflate sub jurisdicția României, în scopul furnizării oricărui serviciu de programe pe, respectiv de pe teritoriul României, se poate face numai după obținerea autorizației tehnice de la ANCOM, pe baza procedurii stabilite de aceasta.

Autor

tiberiu.protopopescu@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)